

C-205/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. március 31.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 31.

Kérelmező:

Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost (Belügyminisztérium, szervezett bűnözés elleni küzdelemmel megbízott főigazgatóság, Bulgária)

Terhelt:

B. C.

Az alapeljárás tárgya

A közvádra üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek, illetve biometrikus és genetikai adataik kötelező bűnügyi nyilvántartásba vétele

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja alapján kerül sor.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Hatékonyan ülteti-e át a 2016/680 irányelv 10. cikkét a 2016/679 rendelet 9. cikkében foglalt hasonló rendelkezésre való hivatkozás útján a nemzeti törvény

(a Zakon za ministerstvo na vatreshnite raboti [a belügyminisztériumról szóló törvény] 25. cikkének (3) bekezdése és 25a. cikke)?

2) Teljesül-e az a 2016/680 irányelvnek a Charta 52. cikkével, valamint 3. és 8. cikkével összefüggésben értelmezett 10. cikkének a) pontjában előírt követelmény, hogy a személyi sérthetlenség és a személyes adatok védelme csak a törvény által korlátozható, ha a genetikai és biometrikus adatok rendőrségi nyilvántartásba vétel céljából végzett kezelésének lehetőségét illetően egymásnak ellentmondó nemzeti rendelkezések vannak hatályban?

3) Összeegyeztethető-e a 2016/680 irányelvnek a Charta 48. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének a) pontjával az olyan nemzeti törvény (a belügyminisztériumról szóló törvény 68. cikkének (4) bekezdése), amely személyes adatok kényszer alkalmazásával történő gyűjtésének (arcképmásrögzítés, ujjnyomatvételezés és a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavétel) elrendelésére kötelezi a bíróságot, ha egy közvéder üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy megtagadja az önkéntes együttműködést e személyes adatok gyűjtése során, anélkül, hogy a bíróság értékelhetné, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a személy elkövette azt a bűncselekményt, amelynek elkövetésével gyanúsítják?

4) Összeegyeztethető-e a 2016/680 irányelv 10. cikkével, 4. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével az olyan nemzeti törvény (a belügyminisztériumról szóló törvény 68. cikkének (1)–(3) bekezdése), amely általános szabályként az arcképmás rögzítését, ujjnyomatvételezést és a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételét ír elő minden, közvéder üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy esetében?

Az Európai Unió jogszabályai és ítélkezési gyakorlata

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL 2016. C 202., 389. o.) (a továbbiakban: Charta).

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.) (a továbbiakban: 2016/679 rendelet)

A személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 119.,

89. o.; helyesbítések: HL 2018. L 127., 7. o.; HL 2021. L 74., 39. o.) (a továbbiakban: 2016/680 irányelv)

A nemzeti jogszabályok

Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv, a továbbiakban: NK);

Nakazatelno-protsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló törvény, a továbbiakban: NPK);

Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény, a továbbiakban: ZMVR);

Zakon za balgarskite lichni dokumenti (a bolgár személyazonosító okmányokról szóló törvény, a továbbiakban: ZBLD);

Zakon za zashtita na lichnite danni (adatvédelmi törvény, a továbbiakban: ZZLD);

Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (a rendőrségi nyilvántartásba vétel végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló rendelet, a továbbiakban: NRISPR).

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A belügyminisztérium szervezett bűnözés elleni küzdelemmel megbízott főigazgatóságának igazgatóhelyettese 2021. március 24-én kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz a ZMVR 68. cikkének (5) bekezdése és az NRISPR 11. cikkének (4) bekezdése alapján. E kérelem tárgyát B. C. terhelt rendőrségi nyilvántartásba vételének kényszer alkalmazásával történő végrehajtása képezte.
- 2 A Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (a hozzáadottérték-adóról szóló törvény) szerinti adófizetési kötelezettség megállapításának és megfizetésének két gazdasági társaság általi elkerülése – az NK 255. cikke szerinti bűncselekmény – miatt büntetőeljárás van folyamatban.
- 3 2021. március 1-jei határozat[áv]al [a nyomozóhatóság] hivatalosan közölte a gyanúsítást B. C.-vel. Cselekményét az NK 255. cikke szerinti bűncselekmények összehangolt módon, haszonszerzési céllal, belföldön történő elkövetése céljából létrehozott bűnszervezetben három további személlyel együtt való részvételnek minősítették, amelyet az NK 321. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 321. cikke (3) bekezdése második fordulatának 2. pontja szerinti tényállás alá soroltak be. Ezt a határozatot 2021. március 15-én közzétették B. C.-vel. B. C. saját maga látta el védelmét, és nem vett igénybe ügyvédet.
- 4 Közvetlenül a gyanúsítás hivatalos közlését követően B. C.-t felszólították, hogy működjön együtt a rendőrségi nyilvántartásba vétel végrehajtásában, vagyis az

ujjnyomatvételben, arcképmásának rögzítésében és a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételben. Mivel ezt megtagadta, ugyanazon a napon, 2021. március 15-én egy formanyomtatvány kitöltésével nyilatkozott arról, hogy tájékoztatták a ZMVR szerinti rendőrségi nyilvántartásba vételének végrehajtására vonatkozó jogalap fennállásáról. E nyilatkozatban hivatalosan kijelentette, hogy nem egyezik bele ujjnyomatának és arcképmásának rögzítésébe, valamint a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételbe. Nem indokolta meg, hogy miért nem egyezett bele mindebbe.

- 5 Nem hajtották végre vele szemben ezeket a rendőrségi nyilvántartásba vételi cselekményeket, hanem a rendőrség ehelyett kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 6 A kérelem hivatkozik a folyamatban lévő büntetőeljárásra; a kérelemben foglaltak szerint elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a terhelt –köztük B. C. – bűnösségére vonatkozóan; a kérelem tartalmazza, hogy B. C.-vel hivatalosan közölték az NK 321. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 321. cikke (3) bekezdése második fordulatának 2. pontja szerinti bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítást; a kérelem közli, hogy B. C. megtagadta ujjnyomatának és arcképmásának rögzítését, valamint a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételt; a kérelem felsorolja a jogszabályi rendelkezéseket (a ZMVR 68. cikkének (1) bekezdése és az NRISPR 11. cikkének (4) bekezdése); a kérelemben a rendőrség az említett cselekmények (az ujjnyomatvétel, az arcképmásrögzítés és a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavétel) kényszer alkalmazásával történő végrehajtásának elrendelését kéri B. C.-vel szemben.
- 7 E kérelemhez csatolták a B. C. gyanúsításának hivatalos közlésére vonatkozó határozat másolatát és B. C. arra vonatkozó nyilatkozatának másolatát, hogy nem egyezik bele ujjnyomatának és arcképmásának rögzítésébe, valamint a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételbe. Az ügyirat részét képező többi dokumentumot nem küldték meg a kérdést előterjesztő bíróságnak.

A kérelem indokolásának rövid összefoglalása

Az első kérdésről

- 8 Az első kérdés annak megállapítására irányul, hogy a nemzeti törvény megfogalmazásának módja alapján megállapítható-e az uniós jogi kritériumokkal összhangban, hogy a nemzeti törvény főszabály szerint lehetővé teszi a genetikai és biometrikus adatok rendőrségi célból végzett kezelését. Ezek a kétségek azon alapulnak, hogy a nemzeti jogalkotó a ZMVR 25. cikkének (3) bekezdésében és 25a. cikkében a 2016/679 rendeletre, nem pedig a 2016/680 irányelvre hivatkozik.
- 9 A 2016/679 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja értelmében e rendelet nem alkalmazandó a személyes adatok kezelésére, ha azt az illetékes hatóságok

bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése vagy vádeljárás lefolytatása céljából végzik.

- 10 A 2016/680 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen irányelv célja, hogy szabályokat állapítson meg a természetes személyek védelmére a személyes adatoknak a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése vagy a vádeljárás lefolytatása céljából végzett kezelése tekintetében. Ennélfogva voltaképpen a 2016/680 irányelvet, nem pedig a 2016/679 rendeletet kellett volna átültetni a ZMVR 22. cikkének (3) bekezdésében és 25a. cikkében.
- 11 Hasonlóképpen, a 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése kifejezetten tiltja a genetikai adatok és a természetes személyek egyedi azonosítását célzó biometrikus adatok kezelését, a (2) bekezdés pedig bizonyos kivételeket tartalmaz, a bűnözés elleni küzdelem azonban nem tartozik e kivételek közé ([a 2. cikk (2) bekezdésének d) pontja értelmében a rendelet kifejezetten nem alkalmazandó erre a területre]).
- 12 A 2016/680 irányelv 10. cikke viszont kifejezetten megengedi a genetikai és biometrikus adatok kezelését bizonyos feltételek teljesülése esetén.
- 13 Amennyiben a ZMVR 25. cikke (3) bekezdésének és 25a. cikkének célja az ilyen adatok kezelésének megengedése, nem pedig tiltása, annyiban ez is alátámasztja azt a következtetést, hogy a 2016/680 irányelvet, nem pedig a 2016/679 rendeletet kellett volna átültetni a ZMVR 22. cikkének (3) bekezdésében és 25a. cikkében.
- 14 A ZMVR 25a. cikke értelmében biometrikus és genetikai adatok csak a 2016/679 rendelet 9. cikke vagy a ZZLD 51. cikke alapján kezelhetők.
- 15 A rendelet ugyanakkor egyáltalán nem alkalmazandó a büntetőeljárásra (a 2. cikk (2) bekezdésének d) pontja). Ettől függetlenül a rendelet 9. cikke kifejezetten tiltja a genetikai és biometrikus adatok kezelését; a (2) bekezdés szerinti kivételek nem vonatkoznak a rendőrségi nyilvántartásba vételre.
- 16 Ezenkívül a ZZLD 51. cikke önmagában nem szolgálhat a genetikai és biometrikus adatok kezelésének alapjául. Adatkezelésre, amennyiben azt e rendelkezés megengedi, csak akkor kerülhet sor, ha ennek lehetőségét a nemzeti jog vagy az uniós jog biztosítja.
- 17 Annak megállapítása érdekében, hogy a nemzeti jog biztosítja-e ezt a lehetőséget, a kérdést előterjesztő bíróságnak a ZMVR 25a. cikkét és 68. cikkét kell egymáshoz képest mérlegelnie. Ennek érdekében mindenekelőtt meg kell állapítania a ZMVR 25a. cikkének pontos jelentését, és különösen azt, hogy abból lehet-e kiindulni, hogy az kifejezett szövege ellenére nem a 2016/679 rendeletet ülteti át, hanem a 2016/680 irányelvet, ahogyan annak valójában lennie kellene.
- 18 Arra a kérdésre, hogy az uniós jog biztosítja-e az említett lehetőséget, a 2016/680 irányelv 10. cikkében foglalt rendelkezésre tekintettel egyértelműen igenlő választ kell adni; ez a rendelkezés nem rendelkezik azonban közvetlen hatállyal, hanem

azt át kell ültetni. Ezért felmerül a kérdés, hogy nem lehet-e abból kiindulni, hogy a ZMVR 25. cikkének (3) bekezdése és 25a. cikke hatékonyan átültette azt.

- 19 A kérdést előterjesztő bíróságnak ezért szüksége van arra, hogy a Bíróság pontosítsa, hogy milyen jogi jelentőséggel bír, ha valamely uniós jogi aktust tévesen jelölnek meg az átültető nemzeti jogszabályban. Más szóval, abból a körülményből, hogy valamely nemzeti törvény a 2016/679 rendeletnek a rendőrségi nyilvántartásba vételre nem alkalmazható és a genetikai és biometrikus adatok büntetőeljárás céljából végzett kezelését megtiltó 9. cikkére hivatkozik, levonható-e az a következtetés, hogy mégis lehetőség van ilyen adatkezelésre, ha valamely másik uniós jogi jogalkotási aktus – mégpedig a 2016/680 irányelv a 10. cikkében – egyértelműen lehetővé teszi az ilyen adatkezelést, jóllehet e rendelkezést nem jelöli meg a nemzeti törvény?
- 20 Figyelembe kell venni, hogy az irányelv 10. cikke nem rendelkezik közvetlen hatállyal, amennyiben e rendelkezés természetes személyekre vonatkozik. Azt át kell ültetni egy nemzeti jogszabályban. Abból lehet-e kiindulni, hogy a szükséges átültetésre sor került, ha az említett nemzeti jogszabály a 2016/679 rendelet 9. cikkére, nem pedig a 2016/680 irányelv 10. cikkére hivatkozik?
- 21 Meg kell jegyezni, hogy a bolgár jogalkotó szándéka egyértelműen az uniós jog tiszteletben tartására irányul. Ebből a szempontból véletlenszerű hibáról van szó. Az átültetett szöveg tartalmi szempontból valójában a 2016/680 irányelv 10. cikkének felel meg (vagy legalábbis meg kellene felelnie annak, ami a harmadik és negyedik kérdés tárgyát képezi), még ha e rendelkezést nem jelöli is meg kifejezetten a nemzeti jogszabály. Mindemellett abból lehet-e kiindulni e tartalomra tekintettel és a 2016/679 rendelet 9. cikkére való hivatkozástól függetlenül, hogy a nemzeti jogszabály hatékonyan átültette a 2016/680 irányelv 10. cikkét?

A második kérdésről

- 22 A második kérdés szorosan kapcsolódik az első kérdéshez. Más szóval, még ha a nemzeti bíróság úgy értelmezi is a ZMVR 25. cikkének (3) bekezdését és 25a. cikkét a Bíróság első kérdés alapján elvégzett pontosításai alapján, hogy a nemzeti jogszabály megfelelően átültette a 2016/680 irányelv 10. cikkét, illetve a genetikai és biometrikus adatok kezelését illetően érvényes nemzeti jogalap áll rendelkezésre, felmerül a kérdés, hogy megfelel-e ez a 2016/680 irányelv 10. cikkének a) pontja szerinti azon követelménynek, hogy ezt az adatkezelést lehetővé kell tennie a tagállami jognak.
- 23 A 2016/680 irányelv 3. cikkének 1. [pontja] értelmében a meghatározott természetes személy fiziológiai és genetikai azonosságára vonatkozó adatok személyes adatnak minősülnek. A 2016/680 irányelv 3. cikkének 2. [pontja] értelmében az adatgyűjtés is adatkezelésnek minősül. Következésképpen az arcképmásrögzítés, az ujjnyomatvétel és a DNS-minta-vétel révén valamely természetes személy személyes adatainak kezelésére kerül sor.

- 24 A 2016/680 irányelv 10. cikke különleges védelemben részesíti az arcképmásrögzítés, az ujjnyomatvételezés és a DNS-minta-vétel útján szerzett adatok, azaz „a genetikai adatok, a [...] biometrikus adatok” kategóriáját. E különleges védelemnek több vetülete van, amelyek közül az a) pont szerint az egyik az, hogy [az adatkezelést] a „tagállami jog lehetővé teszi”.
- 25 A 2016/680 irányelv 10. cikkében felsoroltakhoz hasonló különösen érzékeny személyes adatok kezelésének jellege önmagában egy természetes személy jogi szférájába való beavatkozásnak, azaz a Charta 3. cikke szerinti személyi sérthetlensége csorbításának minősül. Az arcképmásrögzítés, az ujjnyomatvételezés és a DNS-minta-vétel kényszer alkalmazásával történő végrehajtása ennél fogva sérti a Charta 3. cikkét. A személyes adatok védelméhez való jogot a Charta 8. cikke részesíti védelemben. Ezek a Charta 3. és 8. cikkében rögzített jogok csak a Charta 52. cikkében meghatározott feltételek mellett korlátozhatók (a 2016/680 irányelv (104) preambulumbekzdése), minek körében tiszteletben kell tartani bizonyos követelményeket, Az egyik ezek közül az, hogy [a korlátozásra] csak a törvény által kerülhet sor.
- 26 Következésképpen mind a 2016/680 irányelv 10. cikkének a) pontja, mind a Charta 52. cikke azt a követelményt fogalmazza meg, hogy a biometrikus és genetikai adatok gyűjtését törvénynek kell előírnia. E tekintetben érvényes és egyértelműen megszövegezett nemzeti jogszabályból kell kiindulni. Felmerül a kérdés, hogy teljesül-e ez a követelmény, ha ellentmondás áll fenn a ZMVR 25a. cikke, amely, amennyiben a 2016/679 rendelet 9. cikkére hivatkozik, legalábbis első pillantásra tiltja a biometrikus és genetikai adatok gyűjtését, és a ZMVR 68. cikke között, amely egyértelműen lehetővé teszi a biometrikus és genetikai adatok gyűjtését.
- 27 Ebből a szempontból még ha a kérdést előterjesztő bíróság korrekciós értelmezés keretében arra az álláspontra jut is, hogy a nemzeti jogban fennálló ellentmondás áthidalható azzal, hogy azt a következtetést vonja le, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi a biometrikus és genetikai adatok rendőrségi nyilvántartásba vétel céljából végzett kezelését, ez nyilvánvalóan mit sem változtat azon, hogy ez a következtetés nem a világos és egyértelmű jogszabályon, hanem bonyolult korrekciós értelmezésen alapul, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelem útján jutott. Megfelel-e a nemzeti jog egyértelműségének e hiánya a Charta 52. cikke szerinti azon követelménynek, hogy a Charta 3. és 8. cikkében rögzített jogok csak a törvény által korlátozhatók?

A harmadik kérdéstről

- 28 A 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében a bűnözés elleni küzdelem céljából kezelhetők olyan személyek személyes adatai, akik tekintetében alapos okkal feltételezhető, hogy bűncselekményt követtek el. A (31) preambulumbekzdés harmadik mondata szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, de nem elítélt személyek személyes adatainak kezelése nem akadályozhatja az ártatlanság vélelmének alkalmazását. Következésképpen

alkalmazni kell a Charta 48. cikkét, amely szerint minden gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell vélelmezni, amíg bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem állapították.

- 29 A nemzeti törvény – a ZMVR 68. cikke – ugyanakkor nem írja elő, hogy a nemzeti bíróságnak bármilyen módon meg kellene vizsgálnia, hogy valóban alapos okkal feltételezhető-e bűncselekmény elkövetése. Ellenkezőleg, elegendő, ha az ügyész vagy valamely másik bűnüldöző hatóság hivatalosan közölte a gyanúsítást az adott személlyel.
- 30 A nemzeti törvény – az NPK 219. cikkének (1) bekezdése – ennek körében azt írja elő valamely személy gyanúsításának hivatalos közlésével kapcsolatban, hogy elengedhetetlen, hogy „elegendő bizonyíték áll[jon] rendelkezésre valamely meghatározott személy bűnösségére vonatkozóan”. Nem biztos, hogy az „elegendő bizonyíték” NPK 219. cikkének (1) bekezdésében szereplő kritériuma megfelel az „alapos okkal feltételezhető, hogy bűncselekményt követtek el” 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontjában szereplő kritériumának. Inkább abból kell kiindulni, hogy a biometrikus és genetikai adatok kezeléséhez szilárdabb bizonyítékokra van szükség azoknál, amelyek valamely személy gyanúsításának hivatalos közléséhez szükségesek, amennyiben a gyanúsítás közlése arra szolgál, hogy az adott személyt tájékoztassák a vele szemben fennálló gyanúról, és lehetőséget biztosítsanak számára arra, hogy megvédje magát.
- 31 Hasonlóképpen, a ZMVR 68. cikke alapján csak az ügyész (vagy a nyomozást folytató hatóság – nyomozó, nyomozó rendőr) értékelheti, hogy ténylegesen rendelkezésre állnak-e a bizonyítékok („elegendő bizonyíték” az NPK 219. cikke értelmében és „alapos okkal [való feltételezhetőség]” a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében). A nemzeti bíróság nem teheti meg ezt. Ez azt jelenti, hogy a ZMVR 68. cikke alapján a nemzeti bíróság számára elegendő annak megállapítása, hogy az adott személlyel hivatalosan közölték a valamely közvéderre üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítást. A nemzeti bíróság nem értékelheti, hogy e gyanúsítást alátámasztja-e (elegendő vagy szilárd) bizonyíték; e bíróságnak gyakorlati lehetősége sincs ezen értékelés elvégzésére, mivel gyakorlatilag nem fér hozzá az ügyirathoz – hiszen csupán az adott személy gyanúsításának hivatalos közlésére vonatkozó határozat másolatát és az adatrögzítés megtagadására vonatkozó nyilatkozatot kapta meg.
- 32 A nemzeti bíróság feladata, hogy – miután meggyőződött arról, hogy az adott személlyel hivatalosan közölték a valamely közvéderre üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítást, és hogy e személy megtagadta, hogy önként rendelkezésre bocsássa biometrikus és genetikai adatait (hogy rögzítsék arcképmását és ujjnyomatát, és hogy DNS-mintát vegyenek tőle) – elrendelje e cselekmények kényszer alkalmazásával történő végrehajtását.
- 33 Ez felveti a kérdést, hogy megfelel-e az „elegendő bizonyíték” NPK 219. cikkének (1) bekezdésében szereplő nemzeti követelménye az „alapos okkal

feltételezhető, hogy bűncselekményt követtek el” 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontjában szereplő követelményének.

- 34 Ez azt a kérdést is felveti, hogy a kérdést előterjesztő bíróság tiszteletben tartja-e a Charta 47. és 48. cikkét, ha dönt az NPK 68. cikkének (5) bekezdése szerinti kérelemről. Más szóval, felmerül a kérdés, hogy az a személy, aki megtagadta, hogy önként rendelkezésre bocsássa személyes adatait (hogy rögzítsék arcképmását és ujjnyomatát, és hogy DNS-mintát vegyenek tőle), élvez-e a Charta 47. cikke által megkövetelt, hatékony bírósági jogorvoslat formájában kifejezésre jutó védelmet, valamint hogy biztosított marad-e a Charta 48. cikke szerinti ártatlanság vétele. E kérdések felvetésére azért kerül sor, mert a nemzeti bíróság nem rendelkezik az ügyirattal, és semmilyen módon nem értékelheti, hogy rendelkezésre áll-e „elegendő bizonyíték” az NPK 219. cikke értelmében, vagy fennáll-e az „alapos okkal [való feltételezhetőség]” a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében.

A negyedik kérdéstről

- 35 A 2016/680 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a személyes adatok gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történhet. A 8. cikk (2) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a tagállami jogban rendelkezni kell mind az adatkezelés célkitűzéseiről, mind az adatkezelés céljairól. A (26) preambulumbekzdés hatodik mondata értelmében a személyes adatok kezelése különleges céljainak a személyes adatok gyűjtésekor kifejezettnek, jogszerűnek és meghatározottnak kell lenniük.
- 36 A 2016/680 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a személyes adatok gyűjtésének a szükségesre kell korlátozódnia. Hasonló irányba mutat a (26) preambulumbekzdés nyolcadik és kilencedik mondata is. Konkrétan a biometrikus és genetikai adatokkal kapcsolatban a 2016/680 irányelv 10. cikke kimondja, hogy azok kezelése csak akkor megengedett, ha arra „feltétlenül szükség van”.
- 37 E rendelkezésekből kitűnik, hogy a nemzeti jogban kötelezően elő kell írni, hogy a biometrikus és genetikai adatok arcképmásrögzítés, ujjnyomatvétel és DNS-minta-vétel útján történő gyűjtése előtt bizonyos fokú értékelést kell végezni. Ezen értékelésnek ki kell terjednie arra a kérdésre, hogy szükség van-e az adatgyűjtésre, mint ahogy arra a kérdésre is, hogy az adatgyűjtésnek valamennyi említett cselekményt magában kell-e foglalnia. A ZMVR 68. cikke szerinti rendőrségi nyilvántartásba vétel ugyanakkor kötelezően és korlátlanul alkalmazandó minden olyan személy esetében, akit közvéderá üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak, és kötelezően alkalmazni kell a személyesadat-gyűjtés mindhárom módját – az arcképmásrögzítést, az ujjnyomatvételt és a DNS-minta-vételt – is.
- 38 A nemzeti rendelkezések csupán ezen adatkezelés általános céljait említik: információs tevékenység folytatása (a ZMVR 18. cikkének (1) bekezdése és

20. cikkének (1) bekezdése) a belügyminisztérium tevékenységei ellátásának céljával (a 6. cikkkel összefüggésben értelmezett 25. cikk (1) bekezdése), ideértve a nemzeti biztonság védelmét, a bűnözés elleni küzdelmet és a közrend védelmét is. A törvény nem írja elő annak megállapítását, hogy konkrétan szükség van a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésére. A törvény nem írja elő annak értékelését sem, hogy ezen adatok mindegyikére szükség van-e, vagy azoknak egy része is elegendő.

- 39 A 2016/680 irányelv 10. cikkében foglalt rendelkezésből kitűnik, hogy a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésének kell a kivételnek lennie, amely a szükségesség megfelelő megindokolását követően megengedett, mivel az említett rendelkezés értelmében az adatgyűjtésnek „feltétlenül szükség[nek]” kell lennie. A nemzeti törvény ugyanakkor abból indul ki, hogy ezen adatok gyűjtése az általános szabály, amely minden olyan személyre vonatkozik, akit közvádra üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak.
- 40 Felmerül tehát a kérdés, hogy elegendő-e ez a feltétel – a közvádra üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítás – ahhoz, hogy teljesítettnek lehessen tekinteni a 2016/680 irányelv 10. cikkében, 4. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeket.